

Aleksander Kalinowski, Bogdan Marcinowski

Sandomierz. Stare Miasto

Informator Archeologiczny : badania 7, 293

1973

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Ponadto założono wykop sondowy na skarpie przy murze biegnącym wzdłuż zespołu zabudowań pijarских z XVII wieku, w celu uchwycenia ewentualnych śladów wcześniejszego osadnictwa.

Materiał zabytkowy uzyskany w czasie badań to duża ilość fragmentów naczyń oraz kafli z XVIII-XX wieku.

SANDOMIERZ
Stare Miasto

Pracownia Archeologiczno-Konserwatorska
P.P. PKZ Oddział w Kielcach

Badania prowadzili mgr Aleksander Kalinowski
i mgr Bogdan Marcinkowski, Finansował WKZ w
Kielcach. Trzeci sezon badań, Miasta i Murów
średniowieczne oraz architektura XIX-wieczna.

Prace miały charakter nadzoru archeologicznego przy pracach ziemnych, związanych z zabezpieczeniem fundamentów relikwów zabudowy miejskiej na terenie Starego Miasta, poczynsz od XIV do XIX w. oraz nad wykopami budowlanymi na skarpie zachodniej. Wykonano dokumentację i zabezpieczono uzyskany materiał archeologiczny.

1. Stare Miasto. Wykonane tu sondy budowlane o wym. 1,2 x 4 m i głęb. do 9 m, miały na celu umocnienie fundamentów przez położenie nowej stopy lub podsadzki chemicznej. Nadzór pozwolił na dokonanie obserwacji stratygraficznych i uzyskanie materiału m.in. z sond przy ul. Katedralnej 3, Dąbrowskiego 2 i Poniatowskiego 2, głównie fragmentów naczyń średniowiecznych oraz z XVI i XVII w. Calec lessowy występuje na głębokości od 9 m przy Katedralnej 3, 3,3 m przy ul. Dąbrowskiego, do 0,4 m przy fundamentach budynku ul. Dąbrowskiego 8.

2. Kościół św. Ducha / fundowany w 1292 r. / . Nadzór przy pracach ziemnych związanych z zabezpieczeniem fundamentów, wewnątrz kościoła. Wykopy o średnicy 1,3 m wykonywane były wzdłuż ścian nośnych kościoła. Po odsłonięciu posadzki natrafiono na warstwę szarego piasku, dochodzącą do 3 m miąższości, bez zabytków, pod którą wystąpił lessowy calec na którym posadowione są fundamenty kościoła. Przy ścianie południowej odkryto zniszczoną jamę neolityczną zawierającą czaszkę dziecka i kości zwierzęce, ceramikę kultury pucharów lejkowatych i narzędzie krzemienne.

3. Mury miejskie. Celem nadzoru było uchwycenie XIV -wiecznego poziomu użytkowego, przy murach na skarpie zachodniej. Wykopy o łącznej długości 30 m i szerokości 4,5 m, pozwoliły na prześledzenie nawarstwień nad relikwami murów, występujących na gł. od 2,3 do 4,0 m. Podczas prac ziemnych natrafiono na fundamenty domów z XIX w., do budowy których użyto materiału z rozbioru murów. Warstwy znajdujące się nad relikwami murów zawierały materiał nowożytny, powstały one podczas wyburzeń i niwelowania terenu wzdłuż skarpy. W wyniku obserwacji zidentyfikowano warstwy pochodzące z czasów użytkowania murów oraz poziom odpowiadający okresowi budowy, dostarczając materiału do projektu przysięgo zagospodarowania skarpy zachodniej.